

Warszawa, 13 lipca 2017 r.

KL/301/95/1263/DG/2017

Uwagi Rady OZE do projektu ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii i niektórych innych ustaw

Uwagi szczegółowe

W zakresie niektórych przepisów, niezbędne jest doprecyzowanie lub uszczegółowienie ich treści, a także zmiany merytoryczne, które z jednej strony pozwolą w pełni wykorzystać potencjał odnawialnych źródeł energii w Polsce, z drugiej zaś poprawią efektywność interpretacji tego prawa przez uczestników rynku.

1. Art. 1 pkt 1 lit. b, art. 1 pkt 38 - uchylenie definicji i przepisów w zakresie biomasy lokalnej oraz zmiana delegacji dla ministra właściwego do spraw rynków rolnych do wydania rozporządzenia

Proponuje się, aby w zakresie delegacji dla ministra właściwego do spraw rynków rolnych do wydania rozporządzenia, o której mowa w art. 1 pkt 38 projektu ustawy, projekt ustawy uzupełnić o przepis przejściowy w brzmieniu:

„Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi w drodze rozporządzenia, o którym mowa w art. 119 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, sposób dokumentowania biomasy oraz zasady zrównoważonego pozyskania biomasy na potrzeby systemu wsparcia w terminie do dnia 31 grudnia 2017 r.”

W charakterze przepisu doprecyzowującego proponuje się jednoczesne uchylenie art. 12 ust. 6 ustawy z dnia 22 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.

Uzasadnienie

Projekt ustawy zmienia zakres przedmiotowej delegacji poprzez usunięcie definicji wymogów dotyczących sposobu dokumentowania biomasy lokalnej oraz promienia obszaru, z jakiego biomasa lokalna może być pozyskiwana. Jednocześnie, utrzymuje delegację dla ministra właściwego do spraw rynków rolnych do określenia zasad zrównoważonego pozyskania biomasy. Biorąc pod uwagę fakt, że przedmiotowe rozporządzenie ani jego projekt nie zostały dotąd opublikowane, a zasady zrównoważonego pozyskania biomasy są dla wytwórców energii elektrycznej z biomasy zagadnieniem nowym, wydaje się zasadne, aby zarys lub założenia tych przepisów przedstawione zostały odpowiednio wcześniej tak, aby wytwórcy mieli szansę odpowiedniego przygotowania się przed wdrożeniem przedmiotowego rozporządzenia.

Wobec powyższego, proponuje się zastąpienie niezrealizowanej dotąd delegacji dla ministra właściwego do spraw rynków rolnych w zakresie wydania po raz pierwszy do dnia 31 listopada 2016 roku przedmiotowego rozporządzenia (art. 12 ust. 6 ustawy z dnia 22 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii) nowym przepisem określającym termin na wydanie przedmiotowego rozporządzenia do dnia 31 grudnia 2017 r. Rekomenduje się także wprowadzenie odpowiednio długiego *vacatio legis* dla przepisów określonych w przedmiotowym rozporządzeniu.

2. Art. 1 pkt 1 lit. d - zmiana definicji hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii

Proponuje się zmianę definicji hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii:

d) pkt 11a otrzymuje brzmienie:

„11a) hybrydowa instalacja odnawialnego źródła energii - zespół co najmniej dwóch instalacji odnawialnych źródeł energii:

1. w której żadna z tych instalacji nie przekracza 90% ogółu mocy zainstalowanej elektrycznej albo,
2. w której suma mocy przyłączeniowych tych instalacji stanowi maksymalnie 90% sumy mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji wchodzących w jej skład,

- wykorzystujących wyłącznie odnawialne źródła energii, różniących się charakterystyką dyspozycyjności wytwarzanej energii w ramach sieci dystrybucyjnej o napięciu znamionowym nie wyższym niż 110 kV, o łącznym stopniu wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej, większym niż 3504 MWh/MW/rok, na obszarze działania takiej hybrydowej instalacji nieprzekraczającym granic jednego powiatu w rozumieniu ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 814) lub 5 graniczących ze sobą gmin

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa

tel. (+48) 22 55 99 900
fax (+48) 22 55 99 910
lewiatan@konfederacjalewiatan.pl
www.konfederacjalewiatan.pl

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m.st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy KRS

w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446), przy czym instalacje wchodzące w skład tego zespołu mogą być wyposażone w jeden lub kilka układów wyprowadzenia mocy, w ramach jednego lub kilku punktów przyłączenia; taki zespół instalacji może być też wspomagany magazynem energii wytworzonej z tego zespołu i wówczas oddawana z niego energia elektryczna jest traktowana jako energia z odnawialnego źródła energii;”

Uzasadnienie

Proponuje się zwiększenie do 90% maksymalnego udziału jednej z instalacji odnawialnego źródła energii wchodzącej w skład hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii. Istotą wprowadzenia przez ustawodawcę pojęcia hybrydowej instalacji jest maksymalizacja korzyści środowiskowych i uwarunkowań technicznych, które umożliwiają współpracę różnych źródeł energii odnawialnej przy zapewnieniu odpowiedniego współczynnika wykorzystania mocy. W świetle definicji może to prowadzić do nieuzasadnionego przewymiarowania źródeł, co w efekcie znajdzie odzwierciedlenie w wysokości kosztów produkcji energii elektrycznej (ang. *levelized cost of electricity*, LCOE) i wzroście poziomu cen ofertowych, co leży w sprzeczności z ideą dążenia do maksymalnej optymalizacji projektu, zarówno w aspekcie technicznym, jak i ekonomicznym.

Dodatkowo wskazujemy, że ograniczenie i atrybut „3504” wykorzystany w definicji jest wystarczający dla wskazania mocy poszczególnych instalacji. Jego istota i cecha już wymusza moc poszczególnych instalacji przez ich produktywność. Wskaźnik ten liczony na MW wskazuje, że moc musi być rozdzielona proporcjonalnie względem produktywności, tak, aby osiągnąć tę minimalną wymaganą – 3504 MWh/MW/rok. Moc minimalna poszczególnych instalacji odnawialnych źródeł energii jest rozdzielona na jednostkę mocy. Stąd produktywność oraz udział mocy poszczególnych instalacji wchodzących w skład hybrydowej instalacji będą wymuszone przez ten wskaźnik. Narzucenie sztywnego udziału mocy poszczególnych instalacji może prowadzić do nieracjonalnych kosztowo układów i podrażać inwestycje, co z punktu widzenia konkurencyjności może prowadzić do nieracjonalnych zachowań inwestorów.

Proponuje się również wprowadzenie dodatkowej alternatywy rozłącznej w definicji instalacji hybrydowej, określonej w punkcie 2. Nowa definicja wprowadza możliwość autobilansowania już na poziomie samej instalacji hybrydowej w wysokości min. 10%, co przekłada się na znaczne zwiększenie efektywności pracy instalacji. W proponowanej wersji instalacja hybrydowa

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa

tel. (+48) 22 55 99 900
fax (+48) 22 55 99 910
lewiatan@konfederacjalewiatan.pl
www.konfederacjalewiatan.pl

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m.st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy KRS

składająca się np. z instalacji fotowoltaicznej o mocy 0,4 MW oraz instalacji biogazowej o mocy 0,2 MW nie mogłaby oddawać do sieci więcej niż 0,54 MW, co wynikałoby z mocy przyłączeniowej. W przypadku maksymalnej nominalnej pracy instalacji fotowoltaicznej, biogazownia mogłaby pracować z mocą wynoszącą 0,14 MW. Dodatkowo w okresach przestoju instalacji fotowoltaicznej, biogazownia mogłaby uzupełniać produkcję, dzięki zainstalowaniu większej mocy jednostki kogeneracyjnej przy automatycznym założeniu jego krótszej pracy.

Możliwość zwiększenia efektywności instalacji może zostać osiągnięta dzięki autobilansowaniu, co przekłada się na brak konieczności budowy dużego, często przewymiarowanego źródła stabilizującego w instalacji hybrydowej. Ograniczenie pracy źródła stabilizującego, np. biogazu, przy założeniu zwiększenia jego mocy szczytowej nie powoduje również zmniejszenia produkowanego wolumenu energii, która w obu przypadkach wynosi tyle samo. Należy podkreślić, iż przedstawiona nowa definicja instalacji hybrydowej może stanowić doskonałe rozwiązanie dla klastrów energii, jako źródła charakteryzującego się wysoką efektywnością oraz możliwością regulowania produkcji w zależności od aktualnego popytu na energię elektryczną.

3. Art. 1 pkt 4 oraz pkt 5 – doprecyzowanie zakresu uzyskiwania pomocy inwestycyjnej pomniejszającej cenę sprzedaży energii w przypadku zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii

W art. 39 ust. 2 i w art. 39a ust. 2 dodać pkt 4 w brzmieniu:

„4) w przypadku zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii - pomocy uzyskanej przed rozpoczęciem robót związanych z modernizacją przez instalację, na bazie której dokonana została modernizacja.”

Uzasadnienie

Dodany zapis ma doprecyzować zakres pomocy publicznej, o jaki pomniejsza cenę sprzedaży energii wynikającą z oferty aukcyjnej, FIT lub FIP w zmodernizowanej instalacji. Przepis uściśla, że do pomocy inwestycyjnej pomniejszającej cenę w przypadku zmodernizowanej instalacji nie wlicza się pomocy publicznej uzyskanej na realizację instalacji istniejącej, której modernizacji następnie dokonano. Cenę w przypadku zmodernizowanej instalacji pomniejsza wyłącznie ta pomoc inwestycyjna, która została uzyskana na inwestycję polegającą na samej modernizacji.

Art. 1 pkt 15 – stała cena zakupu niewykorzystanej energii elektrycznej dla wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji lub w mikroinstalacji

Proponuje się zmianę w zakresie art. 70e.

„Art. 70e. 1. Stała cena zakupu dla poszczególnych rodzajów instalacji odnawialnych źródeł energii określonych w art. 70a, zwana dalej „stałą ceną zakupu”, wynosi dla instalacji o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej:

- 1) mniejszej niż 500 kW - 100%,
- 2) nie mniejszej niż 500 kW i mniejszej niż 1 MW – 90%,

ceny referencyjnej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 77 ust. 4 odpowiednio dla instalacji, o których mowa w art. 77 ust. 4 pkt 1, 3-5, pkt 14 i obowiązującej na dzień złożenia deklaracji.

2. Stała cena zakupu energii, o której mowa w ust. 1 obowiązuje wytwórców, którzy uzyskają zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 6.

3. Stała cena zakupu podlega corocznej waloryzacji średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z poprzedniego roku kalendarzowego, określonym w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, zwanego dalej „Prezesem GUS”, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.”

Uzasadnienie

Rozporządzenie KE w sprawie wyłączeń blokowych (GBER) w art. 42 zezwala na przyznawanie operacyjnej pomocy publicznej z pominięciem procedury przetargowej. Dokument nigdzie w swojej treści nie warunkuje, iż przyznana pomoc w tym przypadku musi być mniejsza, niż w procedurze przetargowej. Praktyką rozwiązań w innych krajach UE jest ustalanie wyższych cen zakupu energii dla instalacji o mniejszych mocach. Rozwiązanie ma stwarzać impuls w kierunku budowy większej ilości małych źródeł rozproszonych, co jest istotne z punktu średniej wielkości gospodarstw rolnych w Polsce. Proponuje się zatem podniesienie wskaźnika dla systemu FiT (do 500 kW) do 100% ceny referencyjnej oraz do 90% w przypadku systemu FiP (od 501 kW do 1 MW). Należy podkreślić, iż gospodarstwa rolne zajmujące się intensywną produkcją zwierzęcą, będące potencjalnym beneficjentem ustawy, które będą zainteresowane inwestycjami w biogazownie rolnicze, będą w stanie zużyć maksymalnie ok. 20% energii z instalacji, co skutkuje, iż większość projektów będzie musiała być oparta na sprzedaży większości wytworzonej energii po zbyt niskiej cenie. Obecna wartość wskaźnika w wysokości 80% w żaden sposób nie gwarantuje sukcesu w postaci budowy wielu instalacji w systemie FiT lub FiP, gdyż

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa

tel. (+48) 22 55 99 900
fax (+48) 22 55 99 910
lewiatan@konfederacjalewiatan.pl
www.konfederacjalewiatan.pl

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m.st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy KRS

zapropnowana cena jest zbyt niska. Należy podkreślić również, iż większość projektów w przedziale do 500 kW będzie bazowało na substratach odpadowych, które charakteryzują się niskim potencjałem energetycznym (np. jedna tona gnojowicy jest w stanie wyprodukować ponad 10 razy mniej biogazu niż jest to w przypadku kiszonki kukurydzy). Powoduje to, iż biogazownie o mniejszej mocy (do 500 kW) będą charakteryzowały się znacznie większym przepływem substratów, co będzie skutkowało większymi potrzebami energetycznymi (większa ilość używanego materiału wymusi konieczność większego zużycia energii cieplnej na potrzeby technologiczne) oraz koniecznością budowy znacznie większych zbiorników fermentacyjnych oraz magazynujących poferment, niż jest to w przypadku biogazowni opartych na biomasie, np. kiszonce kukurydzy. W określeniu LCOE instalacji biogazowych nie można zatem brać pod uwagę możliwości sprzedaży ciepła, gdyż będzie ono niedostępne (duże zużycie na potrzeby własne) lub jego ilość będzie tak mała, iż jego wykorzystanie będzie ekonomicznie nieuzasadnione.

W zakresie hydroenergetyki koszty realizacji inwestycji mogą znacznie się od siebie różnić w zależności od projektu, jednak w znacznej większości przypadków wytwarzania i nakłady inwestycyjne są najwyższe w przeliczeniu na MW mocy zainstalowanej oraz na MWh produkcji w przypadku najmniejszych instalacji. Wynika to z faktu, że część kosztów jest niezależna od wielkości instalacji, w związku z tym duże obiekty są z reguły bardziej rentowne niż małe. W hydroenergetyce, nawet w przypadku najmniejszych instalacji nie jest możliwe stosowanie rozwiązań modułowych, a zakres i koszty inwestycji są ściśle związane ze specyfiką lokalizacji. Na wielkość nakładów inwestycyjnych wpływać będzie przede wszystkim kwestia czy projekt wymaga budowy, przebudowy lub odbudowy jazu piętrzącego wodę czy też jest realizowany przy istniejącym jazu oraz od tego jak dużych nakładów wymaga poprawa jego stanu technicznego i/lub dostosowanie obiektu piętrzącego do celów produkcji energii. Innym elementem inwestycji hydroenergetycznej, który może znacznie podrożyć projekt jest budowa przepławki dla ryb. Przy zaproponowanej w projekcie ustawy cenie szansa rozwoju hydroenergetyki będzie mocno ograniczona. Aby umożliwić realizację większej gamy przedsięwzięć hydroenergetycznych, czyli również tych nieco bardziej kosztownych, ale generujących więcej korzyści, znacznie wykraczających poza produkcję zielonej energii, a polegających na poprawie bilansu wodnego czy odbudowie kanałów migracyjnych dla ryb, niezbędne jest podwyższenie ceny FIT i FIP. Kolejnym powodem konieczności podwyższenia proponowanej stałej ceny dla MEW jest spodziewany wzrost kosztów operacyjnych działania elektrowni wodnych w 15-letniej perspektywie czasowej, w wyniku wprowadzenia nowej ustawy Prawo wodne. Kształt zaplanowanej w nowej ustawie reformy funkcjonowania i finansowania gospodarki wodnej oraz koszty działania nowego systemu, wskazane w dokumentach rządowych, dają podstawy do prognozowania znacznego wzrostu obciążeń finansowych nakładanych na użytkowników wód. Szacujemy, że koszty operacyjne elektrowni wodnych w okresie 15 lat mogą wzrosnąć

przynajmniej o około 10% w stosunku do aktualnie ponoszonych przez wytwórców i przyjmowanych w szacunkach dla przygotowywanych aktualnie projektów.

Według metodologii wyliczania LCOE, wykorzystanego w rozporządzeniu przy określeniu cen referencyjnych dla instalacji odnawialnych źródeł energii, optymalna cena produkowanej energii z instalacji biogazowych do 500 kW powinna wynieść około 732 zł/MWh, a z małych elektrowni wodnych około 670 zł/MWh. Biorąc pod uwagę, iż zarówno system FiT jak i FiP stanowi nowość na polskim rynku OZE, proponuje się, aby w pierwszych latach funkcjonowania tego rozwiązania, uzyskana cena stanowiła kolejno 100% oraz 90% ceny referencyjnej dla danej technologii.

4. Art. 1 pkt 1 lit. g – wprowadzenie definicji modernizacji

Proponuje się doprecyzowanie i uszczegółowienie przepisów definicji modernizacji.

Uzasadnienie

Zaproponowane brzmienie definicji modernizacji zawęży katalog inwestycji możliwych do zrealizowania w ramach modernizacji do inwestycji, „do której zastosowanie mają przepisy o pomocy inwestycyjnej, o której mowa w art. 39 ust. 1”. Nie jest jednoznaczne, które przepisy o pomocy inwestycyjnej projektodawca ma na myśli. Wydaje się, że jedną z możliwych interpretacji tak zapisanej definicji może być uznanie, że modernizacje stanowi jedynie realizacja inwestycji, dla której uzyskano pomoc inwestycyjną, co wydaje się efektem niezamierzonym.

5. Art. 1 pkt 17 – trzyletni harmonogram aukcji

Proponuje się nadanie art. 72a ust. 2 nowego brzmienia:

„2. Harmonogram sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii”, o których mowa w ust. 1, określa maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii planowaną do sprzedaży w drodze aukcji zgodnie z zasadami wskazanymi w art. 72, w trzech kolejnych latach kalendarzowych”.

Uzasadnienie

W nowo dodanym art. 72a proponuje się wprowadzenie obowiązku publikacji harmonogramu aukcji, który miałby określać maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii planowaną do sprzedaży w drodze aukcji, w trzech kolejnych latach

kalendaryzacyjnych, jednakże nie zostało jednoznacznie wskazane, jakoby obowiązek ten miał się odnosić do ścieżki rozwoju poszczególnych koszyków aukcyjnych.

Doprecyzowanie zasad tworzenia „Harmonogramu sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii” zgodnie z zasadami publikowania rozporządzenia, o którym mowa w art. 72, wskazuje na obowiązek publikacji ścieżki rozwoju poszczególnych koszyków aukcyjnych.

6. Art. 1 pkt 18 – wprowadzenie osobnych koszyków dla elektrowni wiatrowych na lądzie i dla elektrowni fotowoltaicznych

Proponuje się nadanie art. 73 ust.3a nowego brzmienia:

„3a. Aukcje dla wytwórców, o których mowa w art. 72 ust. 1, przeprowadza się odrębnie, z uwzględnieniem ust. 4, na sprzedaż energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 77 ust. 4 pkt:

- 1) 3 – 9, 11;
- 2) 10;
- 3) 14-16, 19;
- 4) 1, 2;
- 5) 12, 13;
- 6) 17, 18;
- 7) 20, 21.”,

Uzasadnienie

Art. 73 ust.3a w sposób znaczący zmienia kształt systemu aukcyjnego. Jednakże niezrozumiałym jest wydzielenie jednego koszyka technologicznego dla farm wiatrowych na lądzie i dla instalacji fotowoltaicznych.

Z powodu znaczącej różnicy profilu technologicznego elektrowni wiatrowych na lądzie i instalacji fotowoltaicznych wskazany jest odpowiedni miks technologiczny. Ponadto, obie technologie już teraz, względnie w przeciągu kilku najbliższych lat będą stanowiły najtańsze technologie produkcji energii elektrycznej, zatem ich udział będzie mieć istotny wpływ na konkurencyjności polskiej gospodarki w Europie i na świecie. W związku z tym ich kontrolowany, niezależny rozwój jest wskazany.

7. Art. 1 pkt 19 – udział jednostek zmodernizowanych w systemie wsparcia

W art. 74 ust. 2 wprowadzono przepis umożliwiający sprzedaż energii wytworzonej w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii wyłącznie w przypadku, gdy, m.in. instalacji tej w dniu złożenia oferty nie przysługuje świadectwo pochodzenia. Biorąc pod uwagę, iż zgodnie z definicją określoną w art. 1 pkt 1 lit. g, modernizacja dotyczy wyłącznie istniejących instalacji odnawialnych źródeł energii, którym prawdopodobnie w znakomitej większości przysługuje świadectwo pochodzenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1, dyskusyjne wydaje się wprowadzenie przepisu uniemożliwiającego sprzedaż energii ze zmodernizowanej instalacji uczestniczącej w dniu złożenia oferty w systemie wsparcia w postaci świadectw pochodzenia. W związku z powyższym pojawia się uzasadnione pytanie dotyczące kwalifikowalności instalacji do udziału w aukcji po przeprowadzeniu modernizacji.

Proponuje się nadanie art. 74 ust. 5 brzmienia:

„5. W przypadku modernizacji instalacji:

- 1) niestanowiącej instalacji odnawialnego źródła energii, w wyniku której powstała dedykowana instalacja spalania biomasy, dedykowana instalacja spalania wielopaliwowego albo układ hybrydowy,
- 2) spalania wielopaliwowego, w wyniku której powstała dedykowana instalacja spalania biomasy, dedykowana instalacja spalania wielopaliwowego albo układ hybrydowy,
- 3) odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 20 MW, wykorzystującej hydroenergię do wytworzenia energii elektrycznej,
- 4) dedykowanej instalacji spalania biomasy,
- 5) dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego,
- 6) układu hybrydowego

- energia elektryczna może zostać sprzedana w drodze aukcji po spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1 i 6.”

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 74 ust. 5, m. in. w przypadku modernizacji instalacji spalania wielopaliwowego, w wyniku której powstała dedykowana instalacja spalania wielopaliwowego, energia elektryczna może zostać sprzedana w drodze aukcji po spełnieniu warunków, o których mowa m. in. w art.

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa

tel. (+48) 22 55 99 900
fax (+48) 22 55 99 910
lewiatan@konfederacjalewiatan.pl
www.konfederacjalewiatan.pl

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m.st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy KRS

74 ust. 2, który z kolei w pkt 2 stanowi, iż energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii może zostać sprzedana w drodze aukcji wyłącznie w przypadku, gdy w wyniku modernizacji instalacji odnawialnego źródła energii nastąpiło:

- odtworzenie stanu pierwotnego lub
- zmiana parametrów użytkowych lub technicznych, w rezultacie czego nastąpił przyrost łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej lub wzrost ilości wytwarzanej energii elektrycznej.

Wydaje się, że przepis ten uniemożliwi lub znacznie utrudni, powstanie dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego w wyniku modernizacji istniejących instalacji spalania wielopaliwowego, ponieważ taka modernizacja, polegająca na wybudowaniu odrębnych linii technologicznych służących do transportu biomasy do komory paleniskowej, nie powoduje odtworzenia stanu pierwotnego instalacji ani nie powoduje przyrostu łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej lub wzrostu ilości wytwarzanej energii elektrycznej. Rekomenduje się zatem usunięcie w treści zdania wspólnego w art. 74 ust. 5 odwołania do ust. 2.

8. Art. 1 pkt 19 – maksymalny termin produkcji urządzeń do wytwarzania i przetwarzania energii elektrycznej

Proponuje się zmianę w art. 74 ust. 1.

„Art. 74. 1. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona po raz pierwszy po dniu

zamknięcia sesji aukcji w instalacji odnawialnego źródła energii lub w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, może zostać sprzedana w drodze aukcji wyłącznie w przypadku gdy urządzenia wchodzące w skład tych instalacji, służące do wytwarzania i przetwarzania tej energii elektrycznej, zamontowane w czasie budowy albo modernizacji, zostały wyprodukowane w okresie 36 miesięcy, a w przypadku:

- 1) instalacji wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie energię promieniowania słonecznego – w okresie 18 miesięcy,
- 2) instalacji wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie energię wiatru na lądzie – w okresie 24 miesięcy,

3) instalacji wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie energię wiatru na morzu – w okresie 72 miesięcy,

4) hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii – w okresie 48 miesięcy.

- bezpośrednio poprzedzających dzień wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej instalacji odnawialnego źródła energii, z wyłączeniem układu hybrydowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz instalacji wykorzystującej wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej, a same urządzenia nie były wcześniej amortyzowane w rozumieniu przepisów o rachunkowości przez jakikolwiek podmiot.”

Uzasadnienie

Proponuje się uwzględnienie w treści art. 74 ust. 1 także hybrydowych instalacji odnawialnych źródeł energii. Wydaje się zasadnym, aby zespół ten rozpatrywać całościowo. Biorąc pod uwagę specyfikę i liczbę możliwych kombinacji instalacji odnawialnych źródeł energii w ramach instalacji hybrydowej, a także zróżnicowany czas i charakter procedury budowy tych źródeł, należałoby w sposób optymalny wydłużyć datę wyprodukowania urządzeń. Ponadto, wydaje się słuszne, aby doprecyzować, co uznawane jest za datę „wyprodukowania” urządzenia, co wpłynie korzystnie na jednoznaczną interpretację tego przepisu przez inwestorów.

9. Art. 1 pkt 20 lit. d – dokumenty wymagane do procedury formalnej projektów instalacji odnawialnych źródeł energii

W art. 75 proponujemy zmianę ust. 5 w brzmieniu:

„5. Do wniosku o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji wytwórca dołącza oryginały lub poświadczone kopie:

- 1) dokumentu potwierdzającego możliwość przyłączenia danej instalacji do sieci elektroenergetycznej:
 - a) warunków przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii do sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej lub
 - b) umowy o przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii do sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej,
 - c) w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu - ostatecznego

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa

tel. (+48) 22 55 99 900
fax (+48) 22 55 99 910
lewiatan@konfederacjalewiatan.pl
www.konfederacjalewiatan.pl

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m.st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy KRS

pozwolenia na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich dla przedsięwzięć zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej i prawomocnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,

- 2) ostatecznego pozwolenia na budowę wydanego dla projektowanej instalacji odnawialnego źródła energii lub jej modernizacji, jeżeli jest ono wymagane na podstawie przepisów prawa budowlanego, z zastrzeżeniem pkt 1 lit. c;
- 3) harmonogramu rzeczowo - finansowego realizacji budowy lub modernizacji instalacji odnawialnego źródła energii albo oświadczenia o zrealizowaniu inwestycji.”

Uzasadnienie

Proponowane zmiany w Art. 75 ust. 5 zmieniają w sposób istotny zasady rozwijania projektów morskich farm wiatrowych, zwiększając w znaczący sposób ryzyko inwestycyjne przygotowania pierwszej grupy projektów, w trakcie ich przygotowania. Intencją dotychczasowych przepisów było dopuszczenie do aukcji projektów, które posiadają prawomocne pozwolenie na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp na morzu, warunki przyłączenia do sieci i decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach. Trzy projekty, spełniające te warunki, mogłoby po roku 2018 stanąć do aukcji, jednak zaproponowana zmiana przyczyni się prawdopodobnie do zatrzymania ich rozwoju, ze względu na zbyt duże ryzyko i koszty etapu projektowania i uzyskania pozwolenia na budowę, bez znajomości warunków finansowych realizacji inwestycji. Podtrzymanie proponowanej zmiany zniweczy szanse na rozwój potencjału gospodarczego i energetycznego morskiej energetyki wiatrowej i powiązanego z nią przemysłu energetyki morskiej. Zasadne jest doprecyzowanie obecnie obowiązujących przepisów w taki sposób, aby wynikało z nich jednoznacznie, iż to uzyskanie decyzji środowiskowej upoważnia podmiot realizujący inwestycję w zakresie energetyki wiatrowej na morzu, do uzyskania zaświadczenia do udziału w aukcji.

W art. 75 proponujemy uchylenie ust. 6 o treści:

„6. Okres ważności dokumentów, o których mowa w ust. 5 pkt 1 lit. a oraz pkt 2, w dniu ich złożenia nie może być krótszy niż 6 miesięcy.”;

Uzasadnienie

Konieczność posiadania warunków przyłączenia i pozwolenia na budowę, których okres ważności wynosi nie mniej niż 6 miesięcy jest sporym utrudnieniem dla inwestorów, szczególnie

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa

tel. (+48) 22 55 99 900
fax (+48) 22 55 99 910
lewiatan@konfederacjalewiatan.pl
www.konfederacjalewiatan.pl

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m.st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy KRS

w przypadku, gdy aukcje odbywają się rzadko, a wiele inwestycji od niemal 2 lat czeka na przeprowadzenie aukcji, w której będą mogły wziąć udział. Ponadto, ze względu na zaproponowany limit 80% przyjmowanych ofert pozostałe 20% ofert, które nie zakwalifikuje się do aukcji będzie prawdopodobnie oczekiwało na kolejne aukcje i również w tym przypadku mogą wystąpić trudności z utrzymaniem 6-miesięcznego okresu ważności dokumentów. Całkowicie wystarczające jest posiadanie dokumentów, które są ważne w terminie rozpoczęcia planowanych robót, których dotyczą.

10. Art. 1 pkt 24 lit. d – maksymalny termin wytworzenia, wprowadzenia do sieci i sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej

Proponuje się zmianę w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a.

„8) zobowiązanie się uczestnika aukcji do:

- a) wytworzenia, wprowadzenia do sieci i sprzedaży po raz pierwszy w ramach systemu aukcyjnego energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, która powstanie lub zostanie zmodernizowana po dniu przeprowadzenia aukcji, w terminie 36 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji, a w przypadku energii elektrycznej wytworzonej w:
 - instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie energię promieniowania słonecznego - w terminie 18 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji,
 - instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie energię wiatru na lądzie - w terminie 24 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji,
 - instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie energię wiatru na morzu - w terminie 72 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji,
 - hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii - w terminie 48 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji,”

Uzasadnienie

Proponuje się uwzględnienie w szczególnych przypadkach także hybrydowych instalacji odnawialnych

źródeł energii. Wydaje się zasadnym, aby ten zespół instalacji odnawialnych źródeł energii rozpatrywać całościowo. Biorąc pod uwagę specyfikę i liczbę możliwych kombinacji instalacji odnawialnych źródeł energii w ramach instalacji hybrydowej (np. dedykowanej instalacji spalania biomasy z instalacją fotowoltaiczną), a także zróżnicowany czas i charakter procedury budowy i uruchamiania tych źródeł, należałoby w sposób optymalny wydłużyć termin na wytworzenie energii elektrycznej po raz pierwszy po dniu zamknięcia sesji aukcji.

11. Art. 1 pkt 26 lit. b – wprowadzenie mechanizmu tzw. automatycznego zachowywania konkurencyjności

Projekt ustawy zakłada, że aukcję wygrywają uczestnicy, którzy zaoferowali najniższą cenę sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, aż do wyczerpania 80% ilości energii objętej ofertami złożonymi przez uczestników danej aukcji.

Wydaje się konieczne doprecyzowanie i wyjaśnienie w powyższym przepisie:

- które z 20% ofert zostanie odrzuconych - czy będą to wyłącznie najdroższe oferty, czy też, w ramach ograniczenia zjawiska tzw. *underbiddingu*, dotyczyć to będzie ofert o najniższej cenie sprzedaży;
- czy oferta „graniczna”, która swoim wolumenem spowoduje przekroczenie 80% ilości energii objętej ofertami złożonymi przez uczestników danej aukcji będzie zakontraktowana całkowicie, czy też nastąpi jej odrzucenie w części lub w całości.

12. Art. 2 pkt 8 – doprecyzowanie przepisów w zakresie dopuszczalności zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach

Proponuje się zmianę art. 3b w zakresie dopuszczalności przeprowadzenia procedury zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach bez uzależniania tej procedury od zmiany wydanego pozwolenia na budowę.

„3b. W przypadku gdy wymagana będzie zmiana albo wydanie nowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na potrzeby postępowań określonych w ust. 3a lub zmiana decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w zakresie ograniczeń w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia, organy wydające takie decyzje nie stosują wymogów określonych w art. 4 pod

warunkiem, iż wydanie albo zmiana tych pozwoleń nie prowadzi do zwiększenia zakresu oddziaływania na środowisko.”;

Uzasadnienie

Projekt ustawy zakłada dopuszczenie możliwości zmiany lub wydania nowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na potrzeby postępowań związanych ze zmianą decyzji o pozwoleniu na budowę. Zdarza się, iż w treści decyzji o środowiskowych występują zapisy, których zmiana nie prowadzi do zwiększenia zakresu oddziaływania na środowisko oraz jednocześnie nie wymaga zmiany wydanego pozwolenia na budowę. W związku z coraz większą dostępnością na rynku nowoczesnych technologii, uwarunkowania środowiskowe wskazywane w treści decyzji środowiskowych mogą wymagać pewnych aktualizacji. Przykładem tego typu działań są wprowadzane w ostatnim czasie elektroniczne, radarowe systemy monitorowania aktywności występowania ptaków i nietoperzy. Ich wprowadzenie wymaga zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, pozwalając na dokładniejszą realizację monitoringu instalacji, ale jednocześnie nie będzie wymagać zmiany wydanego już pozwolenia na budowę, które nie rozstrzyga kwestii środowiskowych.

Mając na uwadze powyższe, wprowadzenie proponowanej zmiany może przynieść korzyści w kwestiach wprowadzania nowych technologii w zakresie badań porealizacyjnych, jak również przyczyni się do przeprowadzenia etapu realizacji przedsięwzięcia w sposób bardziej efektywny.

13. Art. 2 pkt 10 – uchylenie art. 17

W związku z uchyleniem art. 17 w ustawie o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, konieczne jest wprowadzenie rozwiązania, które ureguluje stany prawne w zakresie podatku od nieruchomości w okresie od 1 stycznia 2017 roku do dnia wejście w życie niniejszej ustawy. Konstrukcją prawną całkowicie dopuszczalną i korzystną dla uiszczających podatki od nieruchomości, jest przyjęcie rozwiązania, według którego do toczących się postępowań administracyjnych i sędowo-administracyjnych, w zakresie podatków od nieruchomości, co do których stosowano uchylany art. 17, stosuje się przepisy ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Należy podkreślić, że zaproponowane wyżej rozwiązanie w sposób pełny realizuje cel ustawy zaproponowany przez projektodawcę, a wyrażony w uzasadnieniu. Otóż, jeżeli celem zmiany wprowadzanej w pierwotnej wersji ww. ustawy nie była zmiana w zasadach opodatkowania elektrowni wiatrowych podatkiem od nieruchomości, a na tym tle powstały wątpliwości prawne, które nie zostały rozstrzygnięte jeszcze przez najwyższą instancję sądów administracyjnych, to

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa

tel. (+48) 22 55 99 900
fax (+48) 22 55 99 910
lewiatan@konfederacjalewiatan.pl
www.konfederacjalewiatan.pl

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m.st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy KRS

należy wprowadzić rozwiązanie, które usunie wątpliwości interpretacyjne. Dodanie dodatkowego przepisu międzyczasowego wpłynie pozytywnie na pewność obrotu prawnego w zakresie regulowanym projektowanymi rozwiązaniami. Dodatkowo usunięty zostanie zarzut nierównego traktowania podmiotów w okresie od 1 stycznia 2017 roku do dnia wejścia w życie niniejszej nowelizacji. Taki zarzut bez wątpienia się pojawi, jeśli w projekcie ustawy pozostawi się jedynie przepis o uchyleniu art. 17 ww. ustawy.

Proponuje się ustanowienie przepisu, który ma uspoźnić ustawę o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (po nowelizacji) z normą wynikającą z art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nakazującą określać podstawę opodatkowania budowli na 1 stycznia roku podatkowego. Z tego powodu zaproponowane przepisy przejściowe wprowadzają możliwość korekty deklaracji podatkowych przez podatników, którzy zawyżyli podstawę opodatkowania w okresie od 1 stycznia 2017 do dnia wejścia w życie ustawy. Korekta taka byłaby możliwa także w toku trwającego postępowania podatkowego. W takim przypadku, postępowanie podatkowe zostałoby umorzone jako bezprzedmiotowe. Z kroku tego będą zwolnieni podatnicy, którzy składali deklaracje podatkowe uwzględniając wcześniejsze zasady ustalania i określania podatku od nieruchomości naliczanego od elektrowni wiatrowych, co było możliwe dzięki licznym korzystnym interpretacjom podatkowym wydawanym przez organy podatkowe (chroniące podatników je otrzymujących). Dla wyrównania sytuacji prawnej różnych podatników, jak i mając na uwadze, że w niektórych przypadkach mogło dojść do wydania decyzji ostatecznej w przedmiocie ustalenia lub określenia wysokości zobowiązania w podatku od nieruchomości za rok 2017, propozycja zakłada możliwość wznowienia postępowania.

Proponuje się wprowadzenie przepisu przejściowego.

„1. Od dnia wejścia w życie ustawy podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się, określa i pobiera zgodnie z przepisami niniejszej ustawy.

2. Do postępowań w sprawie podatku od nieruchomości dotyczących elektrowni wiatrowych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy niniejszej ustawy, chyba że przepisy dotychczasowe są względniejsze dla danego podatnika.

3. W przypadku złożenia deklaracji podatkowej w sprawie podatku od nieruchomości dotyczącej elektrowni wiatrowej w okresie od 1 stycznia 2017 do dnia wejścia w życie ustawy, podatnikowi przysługuje prawo złożenia korekty takiej deklaracji także w toku postępowania podatkowego,

jeżeli korekta polega na zastosowaniu przepisów niniejszej ustawy. W przypadku złożenia prawidłowej korekty deklaracji postępowanie podatkowe umarza się jako bezprzedmiotowe.

4. W przypadku decyzji ostatecznej w przedmiocie ustalenia zobowiązania w podatku od nieruchomości za rok 2017 wydanej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zastosowane mogą być, na żądanie strony, przepisy niniejszej ustawy. Żądanie strony zastosowania przepisów niniejszej ustawy stanowi podstawę wznowienia postępowania.”

14. Art. 7 – dopuszczenie udziału hybrydowych instalacji odnawialnych źródeł energii w aukcjach przewidzianych w roku 2017

Proponuje się, aby w aukcjach na sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii przewidzianych w roku 2017, hybrydowe instalacje odnawialnych źródeł energii przenieść do koszyka, o którym mowa odpowiednio w art. 7 ust. 1 pkt 1, art. 7 ust. 2 pkt 1, art. 7 ust. 3 pkt 1, art. 7 ust. 4 pkt 1, art. 7 ust. 5 pkt 1 oraz art. 7 ust. 6 pkt 1.

Uzasadnienie

Proponowana w przepisach przejściowych zmiana umożliwi przygotowującym się do tegorocznych aukcji wytwórcom rozwijającym projekty hybrydowych instalacji odnawialnych źródeł energii skorzystać z systemu aukcyjnego już w tym roku, przy czym od roku 2018 obowiązywałby docelowy wydzielony koszyk dla hybrydowych instalacji odnawialnych źródeł energii. Udział hybrydowych instalacji odnawialnych źródeł energii w okresie przejściowym przeznaczonym dla źródeł niezależnych pogodowo i stabilnych koresponduje jednocześnie z propozycją Ministerstwa Energii w zakresie zmiany definicji hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii.

Art. 5 – doprecyzowanie dotyczące stosowania przepisów nowelizacji w zakresie praw i obowiązków wytwórców wynikających z przeprowadzonych aukcji

Proponuje się, aby w art. 5 ust. 1 nadać brzmienie:

„Art. 5. 1. W zakresie uprawnień i obowiązków wytwórcy wynikających z aukcji rozstrzygniętych przed 1 września 2017 roku, stosuje się przepisy niniejszej ustawy, chyba że przepisy dotychczasowe są względniejsze dla danego wytwórcy.”

Uzasadnienie

Proponuje się doprecyzowanie art. 5 ust. 1, poprzez sprecyzowanie w jakim obszarze mają zastosowanie przepisy nowej ustawy (tj. dodanie, iż w zakresie uprawnień i obowiązków wytwórcy wynikających z aukcji), gdyż dotychczasowe brzmienie przepisu jest niejasne i budzi wątpliwości w zakresie możliwości zakwestionowania wyników przeprowadzonych aukcji. Zaproponowane brzmienie pozwoli zastosować wobec wytwórców przepisy dotyczące np. złagodzenia kar za niewyprodukowanie wystarczającej ilości energii w sytuacjach niezależnych od wytwórcy lub wyliczenia stopnia wykorzystania mocy w okresach trzyletnich, co wydaje się być intencją ustawodawcy.

Ponadto, zmiana sformułowania z „przed wejściem w życie niniejszej ustawy” na „przed 1 września 2017 roku” ma charakter redakcyjny i dostosowuje zapis do pozostałych zapisów projektu ustawy.

Uwagi techniczne i doprecyzowujące

1. W art. 75 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 należy uchylić pkt 2 w zakresie oświadczenia o dochowaniu wymogu udziału biomasy lokalnej w łącznej masie biomasy.
2. W związku z zawarciem w projekcie ustawy maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która może zostać sprzedana w drodze aukcji w 2017 r., proponuje się uchylenie dotychczasowych przepisów wykonawczych wydanych na rok 2017 na podstawie art. 72 ustawy zmienianej w art. 1.

Uwagi w zakresie rozszerzenia przepisów

Rozruch technologiczny instalacji odnawialnego źródła energii w systemie aukcyjnym

Ustawa o odnawialnych źródłach energii nie przewiduje okresu rozruchu technologicznego dla instalacji, które wygrały aukcję. W przypadku instalacji zbudowanej z szeregu połączonych turbin wiatrowych (farmy wiatrowej) wprowadzenie do sieci energii elektrycznej podczas prób

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa

tel. (+48) 22 55 99 900
fax (+48) 22 55 99 910
lewiatan@konfederacjalewiatan.pl
www.konfederacjalewiatan.pl

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m.st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy KRS

odbiorowych pierwszej turbiny powoduje rozpoczęcie trwania 15-letniego okresu wsparcia. Konieczność stopniowego uruchamiania poszczególnych turbin wiatrowych powoduje, że dana instalacja pełną zdolność wytwórczą osiągnie dopiero po kilku lub kilkunastu tygodniach, co wpłynie negatywnie na osiągniętą wartość wskaźnika wykorzystania mocy zainstalowanej w pierwszym roku okresu wsparcia oraz utrudni wytworzenie zadeklarowanej w ofercie ilości energii elektrycznej.

Proponuje się wprowadzenie do ustawy przepisu precyzującego, że 15-letni okres wsparcia, obowiązujący wytwórców, którzy w danym roku wygrają aukcję, rozpoczyna się od dnia sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej po dniu uzyskania koncesji lub pozwolenia na użytkowanie wszystkich urządzeń wytwórczych wchodzących w skład danej instalacji odnawialnego źródła energii. Energia elektryczna wytworzona w okresie rozruchu technologicznego nie podlega wsparciu w postaci pokrycia ujemnego salda i jest sprzedawana funkcjonującej na danym obszarze spółce obrotu pełniącej rolę sprzedawcy z urzędu, w myśl przepisów ustawy - Prawo energetyczne, po cenie równej 100% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w poprzednim kwartale ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18a ustawy - Prawo energetyczne.

Sposób przeprowadzenia aukcji

Przeprowadzenie aukcji w dniu 30 grudnia 2016 r., czyli w ostatnim możliwym terminie na jej przeprowadzenie w 2016 roku, w połączeniu z problemami technicznymi, z jakimi spotkali się uczestnicy aukcji, uniemożliwiło skuteczne złożenie ofert przez część wytwórców. W celu usprawnienia przeprowadzenia aukcji i zminimalizowania ryzyka wystąpienia problemów technicznych przy wprowadzaniu ofert do Internetowej Platformy Aukcyjnej proponuje się wprowadzenie przepisu obligującego Prezesa URE do organizowania poszczególnych sesji aukcji, dedykowanych poszczególnym grupom wytwórców, o których mowa w art. 73 ust. 3a i 4 (tzw. koszykom aukcyjnym), w odrębnych terminach (jeden koszyk aukcyjny na dzień).

Odstąpienie od uczestnictwa w systemie aukcyjnym

Zasadne jest wskazanie w ustawie katalogu okoliczności umożliwiających wytwórcy, którego oferta wygrała aukcję odstąpienie od uczestnictwa w systemie aukcyjnym.

Katalog ten powinien obejmować przynajmniej następujące sytuacje:

- śmierć właściciela instalacji lub jego trwała niezdolność do wykonywania czynności związanych z eksploatacją instalacji, w przypadku, gdy właścicielem instalacji jest osoba fizyczna prowadząca 1-osobową działalność gospodarczą;
- unicestwienie mienia niezbędnego do wytwarzania energii w instalacji i trwała niezdolność do jego odtworzenia. Przypadek ten powinien obejmować również sytuację, gdy unicestwiony majątek niezbędny do wytwarzania energii nie jest własnością wytwórcy (np. zniszczenie jazu piętrzącego wodę, będącego własnością Skarbu Państwa, wykorzystywanego na potrzeby produkcji energii w elektrowni wodnej);
- polubowne odstąpienie od uczestnictwa w systemie aukcyjnym przed zakończeniem okresu wsparcia przysługującego wytwórcy w sytuacji zaprzestania przez wytwórcę prowadzenia działalności gospodarczej pod warunkiem:
 - wytworzenia energii w ilości określonej w ofercie w okresie rozliczeniowym wskazanym w art. 83 ust. 2, którego zakończenie nastąpi po dacie zgłoszenia zamiaru odstąpienia od uczestnictwa w systemie aukcyjnym;
 - zgłoszenia zamiaru odstąpienia od uczestnictwa w systemie aukcyjnym przed dniem rozstrzygnięcia aukcji ogłaszanej w danym roku kalendarzowym.

Wprowadzenie trybu odwoławczego od decyzji Prezesa URE w sprawie wyników aukcji

W art. 80 proponuje się dodać ust. 12 w brzmieniu:

„12. Wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dopuszczonemu do aukcji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, na wynik aukcji lub sposób jej przeprowadzenia.”

Uzasadnienie

W obecnym stanie prawnym czynność w postaci rozstrzygnięcia przez Prezesa URE aukcji należy potraktować, jako tzw. inną czynność z zakresu administracji publicznej, która może uruchomić tryb jej zaskarżania w trybie przewidzianym w ustawie - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Konieczność wprowadzenia zmiany wskazanej w zaproponowanym przepisie wynika z potrzeby wprowadzenia instrumentu zaskarżania, który będzie w sposób jednoznaczny służył precyzyjnemu określeniu przedmiotowo – podmiotowemu zakresu skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

Przywrócenie definicji spółdzielni energetycznej i przepisów regulujących jej działanie.

W projekcie nowelizacji usunięto przepisy definiujące spółdzielnię energetyczną i regulujące jej działanie. W uzasadnieniu wyjaśniono, że uchylenie przepisów dotyczących spółdzielni energetycznych jest efektem planowanego systemowego ich zastosowania w nowym pakiecie regulacji dotyczących rozwoju energetyki rozproszonej. Z perspektywy małych wytwórców ważne wydaje się jednak utrzymanie w ustawie przepisów sygnalizujących możliwości rozwijania takiej formy wytwarzania i sprzedaży energii oraz dających narzędzie do tworzenia takich inicjatyw w chwili obecnej. Możliwość budowania spółdzielni energetycznych jest bowiem już w tej chwili szansą na rozwiązanie przez niektórych małych wytwórców problemów opłacalnej sprzedaży energii. Małe źródła mogą dzięki spółdzielniom energetycznym dostarczać energię lokalnym odbiorcom i jest to najbardziej efektywny mechanizm bezpośredniej sprzedaży energii na niewielką skalę. Takie inicjatywy pozwalają wykorzystać energię lokalnie w największym zakresie, znacznie większym niż w przypadku rozbudowanych klastrów energetycznych, przy czym powstające dzisiaj spółdzielnie w przyszłości będą mogły stać się członkami klastrów energii.

Warto także zaznaczyć, że podobnie jak w przypadku spółdzielni, zagadnienia związane z klastrami planowane są do uregulowania w przyszłym pakiecie regulacji. Jednak, aby umożliwić inicjowanie rozwiązań klastrowych, sama definicja klastra, w przeciwieństwie do definicji spółdzielni, pozostała w przedmiotowej ustawie.

Art. 1 pkt 1 lit. e oraz art. 135 zmienianej ustawy w art. 1 – zmiana definicji hydroenergii

Proponuje się zmianę definicji hydroenergii oraz zmianę w art. 135 ustawy zmienianej w art. 1:

„12) hydroenergia – energię mechaniczną wód z wyłączeniem energii potencjalnej uzyskanej w wyniku pompowania wody w elektrowniach szczytowo-pompowych lub elektrowniach wodnych z członem pompowym oraz z wyłączeniem przypadków, gdy energia potencjalna uzyskana zostaje w wyniku pompowania wody przez podmiot, który następnie wykorzystuje tę energię do wytwarzania energii elektrycznej;”

oraz

„Art. 135. Przez energię ze źródeł odnawialnych rozumie się – dla celów statystycznych – energię z odnawialnych źródeł niekopalnych, a mianowicie energię wiatru, energię promieniowania słonecznego, energię aerotermalną, geotermalną, hydrotermalną, energię fal, prądów i pływów morskich, hydroenergię oraz energię pozyskiwaną z biomasy, biogazu pochodzącego ze

składowisk odpadów, a także biogazu powstałego w procesach odprowadzania lub oczyszczania ścieków albo rozkładu składowanych szczątków roślinnych i zwierzęcych.”

Uzasadnienie

Proponowana definicja implementuje przepis krajowy do dyrektywy 2009/28. Na brak zgodności definicji hydroenergii w prawie polskim z definicją w dyrektywie wskazuje wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 2 marca 2017 r. w sprawie C-4/16 (J.D. przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki) oraz poprzedzająca ten wyrok opinia Rzecznika Generalnego Manuela Camposa Sáncheza-Bordony, przedstawiona w związku ze wspomnianą sprawą w dniu 15 listopada 2016.

W ustawie o odnawialnych źródłach energii definicja hydroenergii jest niespójna. W artykule 2 punkt 12 ustawy hydroenergia definiowana jest jako „energia spadku śródlądowych wód powierzchniowych, z wyłączeniem energii uzyskiwanej z pracy pompowej w elektrowniach szczytowo-pompowych lub elektrowniach wodnych z członym pompowym”, a w artykule 135 pojawia się, nawiązujące do definicji w Prawie energetycznym określenie „energia spadku rzek”. Żadna z tych definicji nie uwzględnia w swoim zakresie energii wody wykorzystywanej przez elektrownie wodne zlokalizowane na sztucznych ciekach wodnych, takich jak sieci wodociągowe, kanalizacyjne, nawadniające, układy chłodzenia wodą, które do produkcji energii wykorzystują wodę pitną, wodę z systemów nawadniających, ścieki (przed lub po ich oczyszczeniu) czy wodę przemysłową. Jak wskazuje wspomniana opinia Rzecznika Generalnego „przepis krajowy, który wprowadza rozróżnienie pomiędzy naturalnym czy też sztucznym charakterem cieku wodnego służącego do wytwarzania energii elektrycznej jako kryterium służącego do uznania jej za energię ze źródeł odnawialnych, nie jest zgodny z dyrektywą 2009/28”.

Doprecyzowanie zapisów dotyczących rozliczenia podatku od towarów i usług w zakresie przychodu wytwórców z tytułu pokrycia ujemnego salda

W ustawie doprecyzowania wymagają przepisy dotyczące rozliczenia podatku VAT przez wytwórców w instalacjach o mocy powyżej 500 kW, korzystających z prawa do pokrycia ujemnego salda.

Otrzymywane przez wytwórców w instalacjach o mocy powyżej 500 kW świadczenie, jako wyrównanie ceny, w celu wyrównania ujemnego salda obrotu energią na podstawie art. 93 ust. 1 pkt i ust 2 pkt 3 ustawy jest subwencją (związana z dopłatą do przychodów), a nie dotacją (przeznaczoną na pokrycie kosztów działalności regulowanej, jak to jest w przypadku rozliczeń ujemnego salda przez sprzedawcę zobowiązanego). Mimo, iż wprowadzając pojęcie „wyrównania ujemnego salda” ustawodawca zmierzał do wprowadzenia dopłat o charakterze

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa

tel. (+48) 22 55 99 900
fax (+48) 22 55 99 910
lewiatan@konfederacjalewiatan.pl
www.konfederacjalewiatan.pl

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m.st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy KRS

dofinansowania do kosztów produkcji energii, to jednak z konstrukcji tych przepisów wynika, że jest to subwencja pokrywająca cenę, ponieważ ujemne saldo powstaje właśnie na cenie sprzedaży, a nie koszcie wytworzenia energii. W związku z tym zachodzi pytanie o opodatkowanie tej subwencji na podstawie art. 29a ust 1 ustawy o podatku VAT. W takim wypadku od otrzymanej kwoty przedsiębiorca powinien naliczyć podatek VAT (pomniejszyć otrzymany przychód z tytułu pokrycia salda ujemnego) i rozliczyć go w ujęciu miesięcznym. Wytwórca rozliczając się samodzielnie z Zarządcą Rozliczeń SA nie wystawia faktury i nie powiększa o podatek VAT kwoty, o którą wnioskuje. Otrzymuje pokrycie salda ujemnego również w kwocie niepowiększonej o podatek VAT, w związku z tym, rozliczenie na podstawie art. 29a ust 1 ustawy o podatku VAT efektywnie zmniejsza otrzymaną subwencję, co wydaje się niezgodne z intencją ustawodawcy. Problem ten nie dotyczy wytwórców w instalacjach o mocy poniżej 500 kW, którzy wystawiając sprzedawcy zobowiązanemu fakturę powiększają przysługującą im kwotę rozliczenia o podatek VAT.

Co do zasady, otrzymanie dotacji nie stanowi czynności opodatkowanej podatkiem VAT. Jednakże samo jej otrzymanie w ściśle określonych warunkach może skutkować koniecznością zwiększenia o jej wartość podstawy opodatkowania, jako elementu realnie wpływającego na cenę innej czynności (np. świadczenie usług). Dotacja musi zostać przez podatnika otrzymana (na rachunek bankowy) i musi mieć bezpośredni wpływ na cenę towarów lub usług świadczonych przez podatnika-beneficjenta. Dzięki dotacji usługa/towar ma cenę niższą o konkretną kwotę lub wyrównuje przychody ze sprzedaży usługi/towaru do poziomu sprzed obniżki.

Na ten problem na etapie kolejnych projektów ustawy o OZE zwracało uwagę Ministerstwo Finansów i Ministerstwo Gospodarki. Wówczas MF stało na stanowisku, że taka konstrukcja jest dopłatą do ceny, a zatem powinna podlegać opodatkowaniu VAT na podstawie art. 29a ust. 1 ustawy o VAT.

Aktualnie w obrocie prawnym jest tylko jedna interpretacja MF dotycząca tego zagadnienia, ale jest to interpretacja stwierdzająca wyłącznie, że podmiot przekazujący tę opłatę do sprzedawcy zobowiązanego lub wytwórcy nie świadczy na jego rzecz usługi i ta czynność nie podlega obowiązkowi VAT. Ta interpretacja nie jest jednak odpowiedzią na problem, przed którym stają wytwórcy.

